

[Finansministeren.]

have afskaffet, men også her må man vel anlægge et erhvervsmæssigt synspunkt. Når indehaveren af en erhvervsvirksomhed betaler ejendomsskatter af den ejendom, hvori virksomheden drives, synes jeg ikke, man kan bestride, at der ligesom ved forpagtningssafgiften er tale om en nødvendig driftsudgift, som må kunne fradrages. Det må gælde, hvad enten det drejer sig om en landbrugsvirksomhed eller en virksomhed inden for handel, industri eller håndværk og f. eks. også en udlejningsejendom.

Jeg skal gerne medgive, at denne betragtning vanskeligt kan gøres gældende for de ejendomsskatter, der ikke hviler på produktionen. De gældende beskatningsregler vedrørende parcelhuse, der bebos af ejeren, er ganske vist bygget sådan op, at man også her i en vis forstand kan opfatte fradraget for ejendomsskatter som en driftsudgift. Men der er selvfølgelig ikke tale om en egentlig driftsudgift, den har ingen forbindelse med skatteyderens erhverv. Man kan også, som jeg naturligvis har lagt mærke til at det bl. a. er sagt fra partiet venstre, sige, at netop ejendomsskatterne har en tendens til at vende den tunge ende nedad, at der er en social slagside her. Det synes jeg også lige skal med i billedet, når man skal drøfte ejendomsskatterne. Fradraget giver den største fordel for dem, der har de højeste indtægter, og her kunne en reform nok være tiltrængt. Men det er jo noget andet end at sige, at nu skal vi afskaffe ejendomsskatterne. Det er en reform på en helt anden linje.

Efter min opfattelse står parcelhusejernes fradrag for ejendomsskatter i så nær sammenhæng med de øvrige parcelhusregler, at det ikke vil være rigtigt at tage denne fradragregel op til en isoleret behandling. Hvis det skal ske, må det ske i forbindelse med de drøftelser, som skal finde sted i forbindelse med boligforligets udløb. Men hermed har jeg ikke sagt noget som helst om, at så skal vi til den tid ophæve ejendomsskatterne. Imidlertid vil det da være helt forkert her helt isoleret at begynde at røre ved det. Der er så mange sider i det spørgsmål, som må tages med i betragtning.

Lovforslagets § 1, nr. 3, går ud på at ophæve stk. 2-6 i § 14 i ligningsloven. Disse

regler giver ret til at fradrage udgifter til betaling af løbende ydelser, som den skattepligtige har forpligtet sig til at udrede. Bestemmelsen nævner særlig aftægts- og underholdsudgifter. Også her er der mange problemer. Hvis skatteyderen har påtaget sig forpligtelsen ved et gavetilsagn, er det i § 14, stk. 2, bestemt, at han ikke kan fradrage ydelser til sine livsarvinger eller disses ægtefæller og heller ikke til familielegater o. lign. Efter § 14, stk. 5, er der dog under særlige betingelser en begrænset fradragsret for ydelser til børnebørn, selv om forpligtelsen er påtaget som gave. Betingelsen er, at barnebarnet har mistet sin far eller mor eller begge forældre. Hvor forpligtelsen er påtaget ved en gavedisposition, har det først og fremmest betydning for ydelser til giverens forældre eller til hans forældreløse børnebørn samt for ydelser, som han har påtaget sig at udrede til foreninger, institutioner osv. På det sidste område møder vi igen det problem, jeg omtalte i forbindelse med forslaget om at ophæve § 8 A: en række foreninger og institutioner, der gør et værdifuldt stykke arbejde, er afhængige af ydelser af denne art.

Forslagsstillerne vil også afskaffe fradragsretten i de tilfælde, hvor det ikke drejer sig om en gavedisposition, men hvor skatteyderen har påtaget sig forpligtelsen som en modydelse ved køb eller en anden gensidigt bebyrdende aftale. Et typisk eksempel er, at køberen af en landbrugsejendom forpligter sig til at yde sælgeren aftægt på hans ældre dage. Aftægt forekommer også ved overdragelse af virksomheder o. lign. uden for landbruget.

Forslagsstillerne skriver i bemærkningerne til lovforslaget, at aftægt er en form for forsørgelse, der ikke er særlig udbredt mere, og at den kan praktiseres på en anden måde, som forslagsstillerne dog ikke kommer nærmere ind på. Dette er begrundelsen for, at man foreslår fradragsretten for aftægtsudgifter afskaffet for fremtidige kontrakter. Jeg har vanskeligt ved at få andet ud af det, end at forslagsstillerne vil afskaffe aftægt som sådan her i landet. Sådan vil det selvfølgelig virke, hvis aftægtsyderen ikke mere kan trække aftægtsydelsen fra som driftsudgift. Bedre bliver det ikke af, at forslagsstillerne ikke samtidig vil afskaffe